

Lecke június 21-re

Jónátán és Dávid – hűséges barátok

Kulcsvers: „Jónátán így szólt Dávidhoz: Menj békével, hiszen mindketten az Úr nevére esküdtünk, mondván: Az Úr legyen köztem és közted, valamint az én utódaim és a te utódaid között mindörökké. Dávid felkelt és elment, Jónátán pedig bement a városba.”
1 Sámuel 20:42

Kiválasztott igék:
1 Sámuel 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Miután Izráel több évszázadon át bírók kormányzása alatt állt, királyt kívánt magának, hogy olyan lehessen, mint a környező népek. Isten megmondta Mózesnek, hogy eljön ez a nap, és meghatározza egy ilyen királyra vonatkozó követelményeket (5Mózes 17:14-20). Sámuel kulcsszerepet játszott a Sául alatt felállított királyság létrehozásában. Sámuel volt az, aki később közölte Sáullal, hogy királyságát el fogják venni tőle, mert nem engedelmeskedett Istennek, és hogy utódja egy Isten szíve szerint való ember lesz. (1 Sámuel 13:13,14). Sámuel volt az is, aki megkenette Dávidot, amikor Isten parancsolta neki: „Kelj fel, kend meg őt, mert ő az.” 1 Sámuel 16:12,13

Ezen kenet eredményeként az Úr lelke hatalmas erővel szállt Dávidra, miközben egyidejűleg elhagyta Sault. Észrevette a király melankolikus állapotát,

szolgái elküldtek Dávidért, hogy játsszon a hárfáján és zenei megnyugvást hozzon a beteg vezetőnek. Saul megtanulta értékelni Dávid szolgálatát, és fegyverhordozójává tette. 14–23. vers

Ezen események egyik jelentős eredménye Saul fiának, Jónatánnak a reakciója volt arra a nagy szolgálatra, amelyet Dávid apjának és Izrael népének nyújtott. „Jónatán lelke összekapcsolódott Dávidéval, és Jónatán szerette őt, mint a saját lelkét. ... Akkor Jónatán és Dávid szövetséget kötöttek, mert szerette őt, mint a saját lelkét.” (1 Sámuel 18:1,3). Így látjuk egy barátság kialakulását, amely Isten szolgálatának kölcsönös szeretetén alapult, amint azt a kulcsversünk szavai is mutatják.

Ez a barátság hamarosan próbára került. Miután Dávid legyőzte a filiszteus sereget, a nép így kiáltott: „Saul ezeret ölt meg, Dávid pedig tízezret.” (7. vers). Saul dühös lett, és összeesküvést szőtt Dávid ellen. Mivel azonban Dávid csatáról csatára győzedelmeskedett Izrael ellenségei felett, Saul egy közvetlenebb módszert választott, hogy eltávolítsa őt. Utasította fiát, Jónatánt és szolgáit, hogy öljék meg Dávidot. 1 Sámuel 19:1

Jónatán szerette apját, és mint a négy fiú közül a legidősebb, ő volt Izrael következő királya. Legfőbb hűsége azonban Izrael Istenéhez tartozott. Ahogyan az 1 Sámuel 19:4-ben olvasható, Jónatán azt mondta Sáulnak, hogy nagy bünt követ el azzal, hogy összeesküvést sző egy olyan ember ellen, aki felbecsülhetetlen szolgálatokat tett hazájának, és akinek hűsége mindig állandó és odaadó volt. Jónatán szavai pozitív hatást gyakoroltak apja impulzív elméjére. Saul esküvel kötelezte magát, hogy feladja ellenséges szándékát (6–7. vers). Így

Jonatán közbenjárásának köszönhetően ideiglenes megbékélés jött létre , és Dávid visszatért a király és Izráel népe szolgálatába.

A fenti eseményekből felbecsülhetetlen tanulságot meríthetünk arról, hogyan építsünk alapot testvéreink iránti szeretetünkre. „Nincs nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.”
János 15:13